

2019. évi 3. szám

Szent István

Megszólítlak alázattal, s könyörögve kérek,
Tekints le az országunkra és a magyar népre.
(Juhászné Bércsed Anikó: Fohász Szent István királyhoz)

Kedves Testvérek!

Móra Ferenc írja: Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy ország, amelyet egyszerűen Vakországnak hívtak. Ebben az országban az volt a törvény, hogy mindenkinek be kellett hunynia a szemét, csak a király tarthatta nyitva. A király legnagyobb ellenségének a nappalt, legnagyobb barátjának pedig az éjszakát tartotta. Megparancsolta tehát: építsenek olyan magas falat országa köré, amelyen nem tud átlépni a hajnal. Ám a hajnal meghágtá a kőfalat és úgy kacagott a balga királyon, hogy belepirosodott az égálja. Ekkor a király dárdákból készítettett olyan kárpitot, amely majd halálra sebzi a hajnalt. Ám ez a terve is meghíúsult, mert a felkelő nap leánya annyi aranynyilat zuhogtatott Vakországra, hogy mindenkinek ki kellett nyitnia a szemét. Ettől kezdve Vakországot Napországnak hívják ...

Mi, keresztény magyarok első királyunkban nem csupán a bölcs államférfit csodáljuk, hanem a szentet is tiszteljük. Olyan embert, akit megigézett Krisztus világossága, aki Krisztus napját tűzte a magyarság égboltjára. Sok sötét napot éltünk meg évszázadok folyamán. De bármennyire is beborult fölöttünk az ég, mi sosem hunytuk be a szemünket és nem akartunk Vakország lenni,

A mai ünnepen szeretettel gondolunk Szent István királyra és kérjük: ***Te, aki fölragyogtattad országunk fölött Krisztus napját, segítsd magyarjaidat, hogy példás keresztény életünkkel tovább adjuk fényedet! Ne engedd, hogy népünk valaha is behunyja szemét az evangélium világossága előtt.***

Templomunk búcsúnapján kérjük:

Szent István király – könyörögj értünk!

Károly atya

“Törj a magasba”

Augusztus első hetében hármásban (Judit, András, Nóri) egy európai lelkigyakorlaton vettünk részt a Fokolare Mozgalom szervezésében, Olaszország hegyei között. Mi autóval vágtunk neki hosszú útnak, a sok körforgalom és a szerpentinek után a Dolomitok hűs hegyei között, melegszívű emberek végtelen szeretete fogadott minket. A lelkigyakorlaton körülbelül 700 fő vett részt Európa szinte minden országából, voltak napok, amikor ettől jóval többen voltunk. Magyarországról 55 érkeztünk, és hozzánk csatlakoztak még a magyar ajkú testvérek (Felvidékről, Erdélyből, Vajdaságból). Chiara Lubich nyomában jártunk, a fokolare mozgalom alapítójának hit életét elmélkedhetük végig az adott helyszínen San Martino di Castrozza, Tonadico, Fiera di Primiero, és Ternto. A közös miséken, elmélkedéseken, beszélgetéseken, étkezéseken, kirándulásokon, koncerteken a különböző országokból érkező testvérek nyitott szívvel egy egységet alkotva haladtak előre a mottó megvalósításához “Törj a magasba”. A lelkigyakorlat központi témája, hogyan valósíthatjuk meg a mennyországot itt a földi életünkben. Sok szép tapasztalatot, történetet hallottunk, a fájdalomról, Isten szeretetéről, vagy arról, hogy az igazság, hogyan szabadít fel minket. A lelki magasába törés mellett valóban fizikailag is sikerült megvalósítani a magasba törést. Mindenegy nap volt lehetőség kirándulásra könnyebb, nehezebb túrák megtételére a környező hegyekben. Így jutottunk el 2330 méter magasba, majd 2743 méter magasba ahol már a felhők alattunk voltak. Minden étkezésnél igyekeztünk más asztalhoz ülni, hogy a nyelvi nehézségeket leküzdve ismerkedjünk más országból érkező keresztények kultúrájával, életével. Lelki életünk új lendületet kaptott, amit szeretnénk tovább folytatni itthon a hétköznapiakban.

Lukács Judit és András

Cserkésztábor

Július 5-15 között Tar Felső Csevice Kútnál került megrendezésre az idei cserkésztábor a 16-os, 93-as, 173-as, és a 270-es cserkészcsapatokkal együtt.

A csaknem 100 fős táborban a gyerekek ókori egyiptomi építőmesterekként az idősödő fáraó számára építették szorgalmasan a piramist. A 10 nap alatt a városokba tömörülő cserkészek sok változatos építmény elkészítése mellett izgalmas programon vehettek részt, mint méta, kereskedős játék, kézműves, portya.

Bár az utolsó délután egy nagy vihar nehezítette a tábor életét, nagy örömmel ünnepeltük meg este a piramis elkészültét.

Ali Ádám

Wass Albert: Nagypám tanítása

Idefigyelj – mondta komoran –, ha egyszer megígérted valakinek, hogy ekkor és ekkor, itt vagy amott leszel, és nem vagy ott időben, csak két mentésed lehet: meghaltál, vagy olyan beteg vagy, hogy mozdulni sem tudsz! Hogy nem haltál meg, azt látom. Nos, mi a betegség, hadd hívjam a doktort?!

Elmondtam neki szorongva ott a sötétben, hogy mi történt. Nagypám szó nélkül végighallgatott. Mikor aztán kifogytam a szóból, megszólalt. Súlyos, lassú beszéddel.

Idefigyelj – mondta. Vannak emberek ezen a földön, akik úgy dobálják ide-oda a szavakat, mag az ígéreteket, hogy azoknak semmi értékük nincsen többé. Mi, Wassok nem ezek közé tartozunk. Ha mi mondunk valamit, az áll, mint a sziklakő. Ha mi szavunkat adjuk, azt tartjuk is, ha belepusztulunk is! Érted?

Értem – hebegtem megrendülve.

Dehogy érted – csapott le reám a szava –, de elmagyarázom úgy, hogy megértsed. Látod itt a mellényem zsebében az aranyórát? Nagypámától kaptam, amikor leérettségiztem. Amikor leérettségizel, a tied lesz. Ez az óra számomra minden csecsebecsénél értékesebb. De ellophatod. Visszaadhatod, vagy megtérítheted az árát. Ellophatod valakinek a lovát, a tehenét, az ökrét, vadászpuskáját. Mindenét ellophatod, visszaadhatod, vagy megtérítheted az árát. Csak egy valamit, ha ellopsz valakitől, nem térítheted meg soha. S ez az idő.! Ha valakinek az idejét lopod, azt úgy megloptad, hogy soha jóvá nem teheted, A várakozásban eltelt időt semmi hatalom a földön nem hozhatja vissza. Nincs, eltelt, vége. Örökre elveszett, és te voltál az, aki jóvátehetetlen veszteséget okoztál. Érted?

Értettem. Úgy megértettem, hogy attól a naptól kezdve, ha valakinek szavamat adom, hogy ekkor és akkor, itt vagy amott leszek – akkor már ott vagyok öt perccel azelőtt, még ha vénasszonyok esnek is az égből, ahogy drága jó nagyapám szokta volt mondani. Erre neveltem gyermekeimet és unokáimat is. Nem azért, mert késni neveletlenség, hanem mert több annál. Aki öt percet késik, az öt percet ellop valakinek az életéből, amit nem tehet jóvá soha.

A megbízható embert még ellensége is tiszteli – mondta volt nagyapám –, mert a megbízható ember a társadalom sziklaköve, amire országot lehet építeni. A többi szemét, ami elfú a szél ...

Mindenszentekre jelenik meg a következő szám.

Lapárta: 2019. október 20.

Az újságban megjelent cikkeken javítást csak a szerző
hozzájárulásával végzünk.

Felelős kiadó: Spick Károly plébános
A templom logóját tervezte: Bege Márta

